

služebnom pomere, ktorý je podmienkou nároku na penzijné zaopatrenie podľa uvedenej normy.

Podľa týchto dôvodov napadnutého rozhodnutia zastáva tedy žal. úrad ten právny názor, že predpoklad stanovený svrchu cit. zákonnou normou pre uznanie nároku na zmienené odpočívne pôžitky — t. j. aktívny služebný pomer — neni v danom prípade u sť-ľa splnený jedine len preto, že následkom zastavenia pôsobenia sirotčince, na ktorom sť-ľ čo vychovateľ účinkoval, zanikol i aktívny služebný pomer sť-ľov. Tento právny názor žal. úradu je však, ako to i sťažnosť právom vytýká, mýlny.

Neni na sporu, že ide o učiteľa, resp. o vychovateľa účinkujúceho na škole evanjelickej, resp. u evanjelického sirotčince, tedy na ústavu vydržovanom evanjelickou cirkevnou obcou. Tá okolnosť, že kuratorium tohoto ústavu zastavilo účinnosť tohoto ústavu, má za následok len to, že sť-ľ čo vychovateľ na tomto ústave prestal len v tejto jeho vlastnosti účinkovať. Nemá však okolnosť tá, že pôsobenie uvedeného sirotčince bolo zastavené, v zápatí — ako to má na mysli napadnuté rozhodnutie — i to, že týmto faktom prestal i aktívny služebný pomer sť-ľov vóci evanjelickej cirkevnej obci ako vydržovateľke zmieneného ústavu.

Žal. úrad zamietol žiadosť sť-ľovu na uznanie a stanovenie nároku sť-ľovho na zmienené odpočívne pôžitky riadivši sa jedine len horevším a podľa svrchu uvedených úvah mýlnym právnym názorom, aniž by bol zkúmal, zda sú tu i ďalšie podmienky k uznaniu a stanoveniu tohoto nároku sť-ľovho v cit. zák. čl. XXXII:1875 uvedené. Pre horevši mýlny právny názor žal. úradu muselo sa napadnuté rozhodnutie zrušiť podľa § 7 zák. o ss.

Č. 9746.

Pozemková reforma: * Stpú nemůže odepříti svolení ke zcizení půdy podle § 7 zák. jen z toho důvodu, že zcizovanou půdu chce kupujícím přidělití.

(Nález ze dne 11. března 1932 č. 3638.)

Prejudikatura: Boh. A 557/20.

Věc: Andor B. a spol. v F. (adv. Dr. Ignác Lang z Bratislavy) proti státnímu pozemkovému úřadu v Praze o svolení podle § 7 zák.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem ze dne 31. července 1930 zamítl stpú žádosti z 22. května 1930 a 3. července 1930, jimiž st-lé, jako vlastníci velko-
statku E., žádali za svolení podle § 7 zák. k prodeji pozemků Josefu G., Alžbětě I. a manželům I., J. a N. z těchto důvodů: »Stpú potřebuje tuto půdu pro přiděl v řádném přidělovém řízení uchazečům podle zákona kvalifikovaným. Schválením kupnoprodejních smluv vyšla by půda ze záboru a tím znemožněno by bylo přidělové řízení a provedení pozemkové reformy.«

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto: — — —

Důvodnou shledal nss námitku stížnosti, že žal. úřad odepřel udělití žádané svolení podle § 7 záb. zák. ke kupním smlouvám, ač by jimi nebyly cíle pozemkové reformy zmařeny, když kupujícími jsou právě ony osoby, jimž chce stpů prodávané pozemky přidělití, čímž sám uznává, že jsou osobami k nabytí pozemků zabraných přidělem kvalifikovanými.

Podle stálé judikatury nss-u lze odepřítí souhlas, jestliže by jeho udělením zmařeny nebo ztíženy byly cíle pozemkové reformy. Jedním z těchto cílů je ovšem i přiděl pŭdy drobným uchazečům, na něž pamatuje zákon přidělový. Potřebuje-li stpů pŭdu k tomuto účelu, a účel ten by byl prodejem jejím z volné ruky znemožněn, to jest bylo by znemožněno, aby se pŭdy takovým uchazečům dostalo, právem mohl by žal. úřad odepřítí souhlas. Tohoto cíle pozemkové reformy lze dosáhnouti nejen tím, že stpů pŭdu převezme a přidělí, nýbrž i tím, že drobný uchazeč pŭdu se souhlasem stpů koupí. Proto připustil zákon záborový v § 7 zcizení pŭdy zabrané za souhlasu stpů-u, znemožniv tak jen zcizení takové, jež by provedení pozemkové reformy stálo v cestě. Z toho po názoru nss-u plyne, že souhlas ke zcizení podle § 7 záb. zák. nelze odepřítí tam, kde kupujícím je osoba, již stpů chtěl a chce přidělití právě ten pozemek, který z volné ruky koupila, neboť pak zcizením z volné ruky dosahuje se stejného cíle, který stpů, prováděje pozemkovou reformu, sledoval.

Stpů může ovšem v zásadě podle své úvahy rozhodnouti, chce-li provéstí pozemkovou reformu přidělem či v rámci § 7 záb. zák. a strana nemá nárok na to, aby stpů provedl pozemkovou reformu způsobem, jakým ona by si přála; než z této zásady podává se výjimka tkvící v tom, že souhlas podle § 7 záb. zák. lze odepřítí jen tehdy, kdyby zcizení mařilo provedení pozemkové reformy. Shodne-li se osoba, již stpů chce určitou pŭdu přidělití, s vlastníkem zabraného statku a od něho pŭdu tu koupí, nemůže stpů souhlas odepřítí, ježto zábořem nebyla vyslovena konfiskace velkého majetku pozemkového, nýbrž volná dispozice s ním byla podrobena kuratele stpů-u potud, aby jí zájmy pozemkové reformy nebyly dotčeny (Srv. Boh. A 557/20).

Kryje-li se cíl zcizení s tím, co zamýšlel stpů, tedy má-li se zcizením tím dostatí pŭdy, kterou stpů hodlal přidělití té osobě, již měla býti přidělena, nelze mluvití o maření cílů pozemkové reformy. Klade-li tedy nař. rozhodnutí důraz na to, že prodejem bude zmařeno řízení přidělové, a proto žádost zamítá, je tento důvod nezákonný. Při tom netřeba přihlížeti ani k otázce ceny a podmínek přidělu, když cena. se kterou se sám kupující spokojí, nemůže býti důvodem maření pozemkové reformy a podmínky přidělu mohou býti též stanoveny jako podmínky svolení k prodeji podle § 7 záb. zák.

Žal. úřad, vycházeje ze svrchu uvedeného mylného názoru, nezaujal žádného stanoviska k tvrzení st-lů, že v daném případě skutečně běží o prodej pŭdy osobám, jimž stpů chce kupovanou pŭdu přidělití, ze spisů správních pak také nic po této stránce není patrno. V tom spočívá podstatná vada řízení. Ježto pak vada ta byla zaviněna nesprávným názorem žal. úřadu, bylo nař. rozhodnutí zrušití podle § 7 zák. o s. s.